

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa vin Eu, Domnul, pe pământ cuvânt, și bat cu el ca să intru, și iată, am intrat. Amin.

Am intrat la tine, poporul Meu, popor al cuvântului Meu cel din vremea aceasta de venire a Mea iarăși de la Tatăl la om, și nimic, nimic nu împlinesc decât ceea ce este scris în Scripturi să împlinesc, și mulți din cei ce iau din cartea Mea cu tine învățătură de viață veșnică, mulți din ei se curățesc de păcat și își albesc viața, și, iarăși, toți cei nelegiuți rămân ceea ce sunt ei și nu pricep nimic, căci cuvântul Meu este iubit și împlinit de cel ce are înțelepciunea vieții, căutând după ea pentru viața lui. Amin.

Am intrat la tine cuvânt de iubire și de viață, poporul Meu, căci tu îmi ești iubit, fiule, iar iubirea trebuie hrănită ca să fie, fiindcă ea este cea care se împarte mereu din cer ca să ia omul din ea și ca să fie omul apoi, precum Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, și tot așa sunt și cei ce cred în Mine, și la aceia Eu le dau darul iubirii sfinte și apoi darul credinței sfinte, și apoi totul este cu puțință celui cu credința iubirii în el și cu urmarea lui după Mine, cu voia Mea în voia lui, așa cum Eu i-am învățat pe ai Mei să ceară la Tatăl în rugăciunea lor. Amin.

O, popor al cuvântului Meu cel din vremea aceasta a Mea cu omul pe pământ! O, tată, vin cu sfinții la tine, și am oștirile cerești și îngerești în coborârea Mea la tine. Vine Domnul la tine cu sfinții, precum este scris să vină, iar din mijlocul tău glasul Meu strigă cu duioșie la oameni să se scoale din sângele lor și să creadă în Dumnezeu, ca să le dea Domnul putere să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci calea omului cea fără de suspin după Dumnezeu pe ea e cale rușinoasă între pământ și cer și tot așa este și capătul ei. O, fiilor, iubirea de Dumnezeu în om este suferința cea dulce care-l ține în Mine pe om, căci calea omului cu Mine pe pământ e cale lovită de cei necredincioși, care nu au în ei frumusețea iubirii cerești, iubire pe care sfinții Mei au avut-o și au strălucit cu ea între oameni, și apoi a rămas de amintire sfântă iubirea lor cea lovită de către cei necredincioși din vremea lor, iar ei au rămas sfinții Mei și cununa slavei Mele, cu care Eu vin acum pe pământ cuvântând peste oameni cu glasul Meu și al sfinților Mei, căci ei întru Mine trăiesc și sunt, precum este scris. Amin, amin, amin.

– Sunt în coborârea Ta cu sfinții, Doamne. Frumoasă este calea Ta de la cer la pământ, iar oștirile cerești și îngerești sunt pline de bucurie și de împlinirea venirii Tale cea mult așteptată de sfinți și de părinți, al căror duh a strigat la Tine șapte mii de ani întrebându-Te: «Până când, Doamne?».

Cei ce nu citesc Scripturile nu știu nimic despre venirea Ta, nu văd nimic din slava Ta cu sfinții Tăi. Se duc oameni semeți la moaștele sfinților Tăi, ca să fie văzuți că se duc și ca să-i numească oamenii că sunt credincioși, că sunt cu Tine așa semeți cum sunt, dar ei sunt cu nelegiuirile lor, Doamne, și sunt cu dumnezeii lor, căci trupul și duhul lor le sunt dumnezei, și nu Tu, Doamne, căci dacă Tu le-ai fi lor Dumnezeu, ar înțelege ei tainele Tale din Scripturi și ar umbla cu Tine pe pământ și ar iubi sfințenia și darurile ei, ar iubi viața Ta în ei, Doamne, nu pe a lor. O, nu știu oamenii că toți cei ce-și iubesc viața lor, și-o pierd, Doamne, căci viața irosită pe căile plăcerilor omenești e viață pierdută și pe pământ și în cer, precum Tu ai spus despre cei ce dau să-și câștige viața pe pământ. Mare durere e pe sfinții Tăi când îi văd pe oameni atât de departe de Tine, Doamne! Mare mi-a fost și mie durerea duhului în vremea mărturisirii mele pentru Tine pe pământ, căci cei nelegiuți se purtau ca cei nelegiuți, și eu plângeam de mila Ta,

neiubit de om cum erai. Cu cât dădeam să-i întăresc pe oameni spre Tine cu darul Tău din mine, cu atât ei se împietreau și mai mult și nu primeau iubirea mea cea pentru ei, credința mea în Tine și roadele ei, și prin care a crezut Nestor, cel plin de duioșie pentru cei ce piereau, striviți fiind de către cei cu sânge de fiară în ei, căci niciodată fiara cea ascunsă sub chip de om pe pământ nu a fost biruită decât de sfinți, Doamne.

Mă rog pentru puterea sfinților Tăi în toți cei ce sunt poporul Tău acum, în vreme de necredință cum n-a mai fost de când sunt veacurile, Doamne, căci glasul cuvântului Tău străbate cerul până pe pământ și pământul de la margini la margini, iar fiii oamenilor trăiesc în fărădelegile lor și nu iau aminte la strigătul Tău duios după om. Pe vremea lui Noe striga Noe la oameni, și el își făcea barcă de salvare din moartea cea de pe pământ, și oamenii nu se uitau la gura lui ca să creadă și să vină la scăparea cea de la Tine. Dar acum strigi Tu însuși din mijlocul unui popor de ucenici, care Ți-au dat Ție cu credință viața pentru iubirea Ta din ei, căci în cine Tu pui iubirea Ta cerească, la aceia vii și le-o hrănești Tu însuși, ca să fie ei ai Tăi cu iubirea Ta din ei, și fericiți sunt pe pământ și în cer cei ce Te iubesc numai pe Tine, Doamne, pe pământ, având ei grijă de ființa Ta, de fața Ta între oameni, ca să rămâi Tu, Doamne, Cel adevărat prin sfinții Tăi până la sfârșit de timp și până la începutul sfinților Tăi pe pământ, Doamne, căci pământul va fi curând, curând împărăția Ta și a sfinților Tăi.

Și acum eu întăresc iubirea poporului Tău.

Frumoasă este lucrarea Domnului cu tine, popor al Mielului lui Dumnezeu, și mult s-au ostenit sfinții din toate timpurile pentru această vreme a Domnului cu tine, cel mai mic popor al Său, căci cei mai mici sunt cei ce împart plata la toți cei ce au așteptat pentru ea. O, nu te întrista de necredința omului care scoate limba la tine defăimându-te din ascuns. Fii dârz cu credința și cheamă-L pe Domnul și cheamă-i pe sfinți, căci Domnul te-a învățat și ți-a spus: Cheamă-Mă! O, nu privi spre cei necredincioși, decât cu milă, așa cum eu am lucrat când L-am mărturisit pe Domnul pe pământ. Mărturisește-L pe Domnul între oameni, popor al duhului mărturisirii, și mărturisește-le că ești copil al Său și că-L iubești pe El, căci fața cea plină de Dumnezeu îi luminează la inimă și la față pe cei ce petrec fără lumină pe pământ, căci cei ce nu umblă în lumină nu au lumină. întărește-ți inima prin duhul mărturisirii, care suspină în tine după Dumnezeu și după oameni ca să vină oamenii la Dumnezeu, căci creștini nu sunt cei ce numindu-se creștini trăiesc în fărădelegi, ci sunt creștini numai cei ce-și dau Domnului viața, ca El să fie viața lor. Cheamă-L pe Domnul, în miez de noapte cheamă-L cu glasul rugăciunii tale înaintea Lui, și cheamă-L din zori și până în zori, spunându-I Lui: «Vino, Doamne!» și cu dulce suspin cheamă-L pe El în ajutorul tău, așa cum împăratul David îl chema pe Domnul în vreme grea, și Domnul îl auzea pe el și îl izbăvea. Stai treaz cu iubirea și stai înaintea glasului Domnului, Care vine ca fulgerul la tine și te ocrotește sub slava cuvântului Său. Așa să-L ocrotești și tu pe Domnul Dumnezeul tău cu duhul mărturisirii tale, căci și eu tot așa L-am iubit și L-am ocrotit. Amin.

Iar Ție, Doamne, îți aduc suspin plin de iubire pentru poporul Tău cel mic și îți cer cu rugăciune între sfinți să veghezi peste el cu toate oștirile cerești în vremea aceasta de mare beznă pe pământ, așa cum și faci, Doamne. îți încălzesc rana durerii cea pentru poporul Tău, ca să Ți-o alin, și îl întăresc pe el în duhul privegherii sfinte și îți cer și Ție, căci în cer rugăciunea este cea care poate, Doamne, și tot așa este și pe pământ, căci Tu așa ai spus să fie pe pământ. Curând, curând, va fi mare și văzută de departe slava Ta de peste poporul Tău de azi, poporul care-Ți deschide ca să vii, iar noi, sfinții Tăi, suspinăm înaintea Ta și-Ți cerem să-Ți arăți peste el slava Ta, Doamne. Amin, amin, amin.

– Slava Mea de peste poporul Meu cel credincios de azi este cuvântul Meu, cu care Mă las pe masa lui, o, sfinți iubiți ai Mei, o, sfântul Meu mucenic serbat azi între sfinți și în mijlocul poporului Meu de azi. Eu, Domnul, îl iubesc cu mare duioșie pe cel de azi popor al Meu, care crede în venirea Mea la el, chemându-l Eu la Mine, din întuneric la lumină chemându-l pe el ca

să-l am al Meu în mijlocul popoarelor de pe pământ, care stau departe de Mine, departe de chemarea Mea și de mântuirea Mea cea pentru om.

Eu, Domnul, îți voi mângâia iubirea ta cea pentru Mine, poporul Meu de azi, și mereu îți-o voi mângâia. Vin la tine, tată, ca să te învăț, căci învățătura Mea îți hrănește duhul iubirii, fiule. Și iată ce te învăț: te învăț să ai grijă de venirea Mea la tine și de statul Meu în mijlocul tău și de privirea ta spre Mine, căci în lume strigă păcatul pe ulițe ca să țină pe oamenii de pe pământ sub el. O, întoarce-ți privirea dinspre pământ, căci pe pământ glasul fărădelegii strigă cu disperare ca să-i țină sub fărădelegi pe cei ce au dat și dau să scape sub scutul Meu ocrotitor de fii. Nu te mira de glasul batjocoritor care dă să te facă să-l auzi cum te defaimă el pe tine, cel de azi popor al Meu. Când duhul rău îl părăsește pe om pentru credința care-și face loc în omul cel rătăcit de la pieptul milei Mele, acest duh potrivnic cărării omului cu Mine se pregătește de șapte ori mai împăunat și intră în omul care nu păstrează în el credințioșia cea pentru calea lui cu Mine. O, nu te întrista sub răutatea celor necredincioși și care defaimă pașii tăi de pe calea venirii Mele la om după șapte mii de ani de așteptare a Mea după om. Când toate acestea lucrează cu duh de necredință asupra ta, tu întărește-ți credința și bucură-te sub încercări, căci izbăvirea Mea pentru tine crește și se vestește și se apropie spre arătare, tată. Și ca să te mângâi Eu, Domnul, în loviturile cele vrăjmașe spre duhul tău, îți amintesc de Mine cum Mă numeau cei ce se credeau tari și mari pe pământ, zicându-Mi prieten al vameșilor și al desfrânatelor, numindu-Mă vrăjitor și demon, stricător de Dumnezeu, plin de mândrie că Mă dau Fiul lui Dumnezeu, batjocorind aceia în fel și chip Ființa Mea dumnezeiască. Îți amintesc de mama Mea scumpă, care M-a adus de la Tatăl între oameni, cum o numeau pe ea cei necredincioși de atunci și încă cei de azi, mamă a mai multor fii născuți de ea, când ea a fost Fecioara cea proorocită de Duhul Tatălui ca să fie numai mama Mea pe pământ. Iată-i și pe oamenii de azi cum îmi aduc Mie vină că am fost desfrânat și că am iubit cu păcat pe pământ, și se luptă credincios cu necredincios în dreptul acestei defăimări, pe care oamenii de azi s-au sculat să o găsească asupra Mea pe când Eu eram cu ucenicii și cu ucenițele pe pământ ca trimis al Tatălui și din sânul Lui rupt ca să fiu cu omul pe pământ și să-i lucrez lui mântuirea. O, nu te mira, poporul Meu, de defăimările care se scoală iar și iar peste lucrarea Mea cu tine. Nimic nu este nou din toate câte bat spre tine din partea celor necredincioși, care mereu, mereu te-au însăgetat cu defăimări mincinoase, ca și pe Mine, tată. Stai cuminte, fiule, și întărește-ți viața ta cu Mine și așteaptă să vezi ce-și lucrează cei ce dau în tine cu defăimări, căci fiecare pasăre piere pe limba ei, iar chelul își pune mâna în cap fără să știe că asta face, fiindcă nu este drept și sfânt cel ce te defăimează pe tine din ascuns. Nici un defăimător nu are lucrare ziditoare peste oameni, căci cei ce cred că aduc slujire lui Dumnezeu și oamenilor prin defăimarea celor defăimați de ei, aceia își zidesc loruși groapă, așa cum David, proorocul Meu, spunea: *«Groapă au săpat și au adâncit-o cei ce mă clevetesc, și vor cădea în groapa pe care au făcut-o, Doamne, căci au zis în inima lor: „Uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Lui ca să nu vadă”»*.

O, mai înainte de voi Eu am fost Cel defăimat, Cel numit așa cum sunteți voi numiți acum, copiii ai poporului Meu, iar voi trebuie să fiți asemenea Mie, fiilor. Eu, Domnul, sunt Cel ce am putere peste voi și pentru voi, iar omul cel neputincios să-și bage limba în gură și să și-o înghită, căci Eu sunt Domnul acestui popor hrănit cu iubirea Mea și ocrotit sub paza ei cerească. Amin.

Voi, cei ce v-ați ridicat să batjocoriți pe poporul cuvântului Meu, băgați-vă limba în gură, căci limba voastră nu este curată, precum nici inima nu vă este. Cuvântul Meu vă va cuminti pe voi, căci Eu îl voi împlini dacă nu veți asculta de el. Amin. De cincizeci de ani îmi ocrotesc un popor ca să-Mi împlinesc cu el Scripturile venirii Mele și toate proorociile făcute prin acest cuvânt, care curge de cincizeci de ani pe vatra neamului român. Dacă nu știți să iubiți și să credeți și să vedeți cu credința, veți plânge după acestea ca să le dobândiți, și ele vor fugi de voi, căci acestea sunt daruri dumnezeiești peste cei iubiți de Dumnezeu pentru mila Mea de om. Opriți-vă limba de la clevetiri asupra poporului Meu cel credincios și căutați-vă pacea în alte

obiceiuri lumești, căci este lumesc obiceiul cel rău al defăimării și al clevetirii. Eu pe poporul Meu îl învăț mereu, îl cresc mereu, îl scot mereu din greșale ca să-l am al Meu, căci poporul Meu nu iubește păcatul așa cum îl iubiți voi. O, cel ce nu iubește viața cea cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, să tacă, să nu aducă defăimare peste cei ce Mă iubesc pe pământ! Opriți-vă limba de la defăimare, că nu a voastră este judecata! Nu aprindeți asupra voastră mânia Mea, căci Eu caut spre rugăciunea celor smeriți și o împlinesc pe ea pentru paza Mea de peste ei, așa cum cu toți cei ce au prigonit pe poporul Meu am lucrat și i-am făcut să tacă, i-am făcut Eu dacă ei nu au ascultat să tacă. Amin.

Iar voi, copii ai poporului Meu, luați din zi în zi mai mult duh de copil în voi, căci Eu, Domnul, vă sunt tată și vă ocrotesc. Aduceți-vă aminte de David, unsul Meu, care-Mi spunea: *«Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Câți se scoală asupra mea și zic sufletului meu că nu este mântuirea mea întru Tine! Dar Tu fii sprijinitorul meu și slava mea, căci Tu înalți capul meu, Doamne»*. Cântați psalmii lui David, fiilor, și ziceți: *«întoarce-se îndată rușinați cei ce ne grăiesc nouă: Bine, bine!»*.

Voi, copii care Mă dați cuvânt oamenilor, grațiți cuvântul Meu, că nu de la voi înșivă grațiți voi. Nici Eu nu grăiesc de la Mine însumi, darămite voi, tată! Lăsați limba necredincioșilor să rămână dincolo de voi. Închideți ușa și lăsați-i, iar voi stați în Duhul Meu și întăriți-Mi poporul pe piatra credinței, căci piatra Eu sunt, Eu, Cel ce am venit de la Tatăl și M-am jertfit pentru om și am înviat ca să dau omului arvuna învierii și apoi să-l chem pe el spre mântuirea lui. Curând, curând îmi voi hrăni iarăși poporul cu slava cuvântului Meu, căci Eu îl hrănesc pe el cu slava Mea, și apoi cu pâine, și pentru slava Mea îl strâng pe el când îl strâng la piept ca să-l învăț pe el viața.

Pregătiți vestire și sărbătoare de vestire, fiilor. Arătați lucrarea Mea cu voi oamenilor, și Eu Mă voi vesti cu voi peste pământ, și apoi hrăniți-Mi poporul cu toate cele spre întărirea lui pe calea Mea, calea pe care vin de la Tatăl la om. În curând Eu, Domnul, îi voi rușina pe toți cei ce v-au defăimat pe voi pe calea voastră cu Mine, căci nu pe voi, ci pe Mine Mă hulesc cei ce dau în voi cu duhul răutății din ei, cu duh de om, cu duhul întunericului acestui veac stricat, și vai de cei ce fac păcat asupra Duhului Sfânt, căci sunt de plâns aceia mai mult decât orice păcătos de pe pământ! Cuvântul Duhului Sfânt iese din mijlocul vostru, nu cuvântul vostru, fiilor, iar cei ce vă hulesc pe voi, hulesc asupra Duhului Sfânt, nu asupra voastră, și fericiți sunteți voi, cei huliți pentru numele Meu.

Acum, pace vouă! Pregătiți sărbătoare de vestire, așa cum și lucrați acum spre pregătirea ei. întăriți lucrarea Mea cu voi, și a voastră cu Mine. Prindeți puteri și stați în cer, nu stați pe pământ, că pe pământ e numai omul, iar cerul este plin de sfinți și de îngeri, fiilor. Fiți cu cerul pe pământurile binecuvântate de Mine vouă și celor ce s-au strâns la sânul Meu ca să-Mi fie popor, și să hrănesc din mijlocul vostru pe cei ce Mă iubesc, căci ei iubesc ca și voi, și vă iubesc pe voi pentru numele Meu. Amin.

Pace vouă! Mai mult ca pacea Mea nu vă dau nimic. Pace vouă, fiilor! Spre scursul zilei de serbare vă voi mai lua din nou la sân și iarăși vă voi da mângâierea Mea cea pentru voi, copii ai lucrărilor Mele cu care vin să Mă așez pe pământ ca să-Mi pregătesc pe pământ împărăția Mea, căci Eu pentru aceasta am zidit cerul și pământul, l-am zidit ca să fie unul altuia împărăție, și să audă tot omul de pe pământ acest cuvânt al împărăției Mele, care se așează pe pământ odată cu slava Mea cu care vin și care va orbi privirea celor care cred că văd, și va lumina ochii celor care M-au iubit și Mă iubesc așteptând slava Mea, și pe Mine cu ea.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

Încă un picuț de cuvânt vă dau spre sfârșitul zilei, ca să binecuvintez întâlnirea Mea și a voastră cu poporul Meu de peste tot, căci îngerii Mei se găsesc de coborâre cu serbare îngerească

pe pământ cu voi, iar voi trebuie să pregătiți sărbătoarea aceasta, fiilor. V-am vestit vouă că fi-va să le facem bucurii sfinților și îngerilor, iar voi sunteți cei ce îi întâmpinați pe ei cu sărbătoare, tată, căci în mijlocul vostru ei își găsesc bucuria și capătul așteptării lor, că pe pământ e numai omul și numai plăceri idolești și n-au sfinții și îngerii poposire în împărăția fiilor oamenilor, care nu-L au pe Dumnezeu în trăirea lor. V-am spus că Eu în lume nu Mă mai duc, că acolo e fumul diavolului, și e păcatul stăpân în lume, și Eu nu mai pot să Mă bag după om ca să mai chem la sânul Meu de Păstor pe câte unul așa cum lucrăm pe vremea trupului Meu și așa cum lucrau și apostolii Mei prin cetăți măcar pentru un om care ar fi dat să tragă cu împărăția Mea și apoi s-o așeze peste el. O, e păcatul stăpân peste toată lumea din care Eu v-am tras pe voi ca să fiți ai Mei și numai ai Mei pe pământ și să vă hrănesc cu cele din cer pe voi. O, fiilor, strângeți-vă într-o inimă și pregătiți-Mi serbarea îngerilor, ca apoi Eu să-Mi adun de peste tot poporul și să-l hrănesc pe el cu Duhul Meu Cel Sfânt și să-l întăresc pe piatra credinței, căci Eu sunt temelie acestui popor, care este zidirea Mea.

Binecuvântată să fie pregătirea sărbătorii și apoi sărbătoarea îngerilor. Voi, copii de la ieslea Mea de cuvânt, într-o lucrare sfântă uniți-vă acum ca să gătiți sărbătoarea și toate ale ei. Poporul cel de lângă voi și cel de aproape de voi, să fie plin de însuflețire lângă voi pentru pregătirea sărbătorii. Pe pământ se pregătesc oamenii pentru sărbătorile lor idolești și omenești, căci oamenii slujesc păcatelor lor, bucuriilor lor și fac sărbători și petrec, așa cum și pe vremea lui Noe oamenii petreceau, dar la voi este petrecerea Mea și a sfinților Mei și a îngerilor Mei, și dulce îmi este bucuria când îmi strâng la sân poporul și când stau în mijlocul lui cu masă de cuvânt sfânt, cu slava Mea, cu care îmi hrănesc poporul ca să fie el al Meu pe pământ, căci sunt tare, tare părăsit de om și nu mai am cum să trag pe oameni de la păcat la sfințenie, de la moarte la viață, căci păcatul este moartea care a căzut peste om după ce omul a căzut în păcat, fiilor. O, Eu am făcut din voi fiii vieții, tată, și voiesc să împart cu voi viață peste cei ce s-au lepădat de păcat ca să fie ai Mei pe pământ, ai Mei ca și voi, și voiesc să mai pot trage din oceanul morții pe cei ce pot iubi viața, dar trebuie să lucrăm lucrare cerească, tată, și să ne așezăm cu ea înaintea oamenilor și să pot Eu să mai ating la inimă omul ca să Mă iubească omul, și să dorească după viață sfântă, iar Eu să-l sprijinesc pe el, căci sunt Mântuitor plin de milă pentru om, și mila de om Mă întărește în voi ca să pot cu voi să-l ajut pe om, căci singur nu pot, tată, și îmi trebuie lucrători pentru mântuirea omului, pentru multa lucrare a Mea de mântuire a multora, fiilor. Eu de aceea v-am spus vouă să vă astupați urechile înspre cei ce defaimă calea Mea cu voi și pe voi, căci duhul rău vă dușmănește pe voi pentru calea Mea și țipă și se perpelește de jale când vede împărăția Mea cu voi, dar voi stați în Mine, fiilor, și lucrați lucrările Mele, căci Eu pentru aceasta v-am ales. De când Eu v-am ales pe voi ca să-Mi așez cu voi trâmbițarea cea din urmă, duhul rău nu mai are pace, dar voi aveți rădăcina lucrării voastre în cer la Mine, căci trâmbița Mea Verginica era încă pe pământ când a întărit peste poporul cel mai mic al Meu din rodul ei lucrarea ultimei trâmbițări, trâmbițarea Mea, căci Eu însumi cuvintez acum peste tot pământul și din văzduh îmi las cuvântul la ieslea lui, iar voi sunteți împărțitorii Mei, căci ați fost credincioși și ați ascultat, și Eu Mi-am ridicat popor proaspăt, poporul vestirii împărăției cerurilor peste pământ, popor cu care Eu acum lucrez îndeaproape și care își are în cer rădăcina.

O, dulce este taina Mea cu voi, copii de la ieslea Mea de cuvânt, căci trâmbița Mea Verginica v-a așezat pe voi și v-a pregătit apoi să stați înaintea Mea și să-Mi lucrați împărăția. Ea Mi-a ridicat fii, și apoi fii din fii au răsărit din lucrarea Mea cu ei, după cum a fost planul Tatălui Meu, și așa Mi-am zidit Eu poporul din mijlocul căruia Eu Mă slăvesc acum peste mulțimi, și tainică a fost lucrarea trâmbiței Mele cea plină de harurile Mele, și care Mi-a pregătit calea ca să nu stau Eu din mers, ci, din contra, să vin mai cu slavă, iar tu, cel de azi popor al Meu, ești împlinirea proorociilor Mele făcute prin trâmbița Mea pentru slava ei cea de la Mine, pentru rodul ei cel împlinit. Ea este cea între sfinții Mei ocrotitoare mare a ta, poporul Meu de azi, și tu ești grâul cel verde, pe care i l-am arătat Eu ei când suferința de peste ea o apăsa și o îngrijora

pentru soarta lucrării Mele peste pământ, iar Eu i-am spus ei atunci că Eu voi putea prin ea și prin urmașii ei credincioși și voi împlini toate proorociile Mele din vremea Mea cu ea, și ea își va vedea rodul.

Puțin, puțin, și voi pune pecetea Mea cea sfântă iarăși peste locul coborârii Mele prin trâmbița Mea, căci Eu, Domnul, v-am sprijinit pe voi după ce v-am așezat să-Mi împodobiți cu veșmântul cel nou casa în care am coborât în trâmbița Mea, și în care Eu am venit și am luat-o pe brațe și am dus-o între sfinți, dar n-am făcut aceasta până ce nu am binecuvântat mai întâi pe mai departe mersul lucrării Mele începute prin ea în anul 1955, căci am avut lângă ea așezați de Mine copii credincioși și scumpi Mie pentru iubirea Mea din ei, și am păstrat sămânța, tată, și trâmbița Mea a rodit ucenici din ucenici, și mare este astăzi slava cuvântului Meu peste pământ, așa cum Eu am proorocit prin trâmbița Mea.

Voiesc să-Mi învăț iarăși poporul și să-i întăresc lui statornicia și darul credinței lucrătoare, fiilor. Cei doi copii ai Mei vestitori peste pământ lângă poporul Meu, așezați-vă să-Mi pregătiți vestirea sărbătorii îngerilor, și așezați-vă, tată, împreună cu toți fiii Mei de la iesle, să-Mi întăriți și poporul pe piatra credinței, ca să pot Eu cu voi și cu poporul să mărturisim lucrarea venirii Mele și să ne gătim tot mai frumos pentru slava ei cea mare, care vine cu Mine pe pământ curând, curând, fiilor.

Binecuvântată să vă fie osteneala pentru pregătirea sărbătorii îngerilor. În ziua aceea îmi voi învăța poporul Meu cel de peste tot, ca să cunoască el temelia pe care stă, căci temelia Eu sunt, iar poporul Meu se va întări și va împărți viață și fiecare va lua duh de putere cerească pentru zidirea împărăției cerurilor pe pământ din loc în loc, căci scris este: *«Râuri de ape vii vor curge din gura celor ce cred în Mine»*. Amin, amin, amin.

26-10/08-11-2007